

ПРОЕКТ
Вноситься Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

« »

2025 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про відновлення дії окремих норм Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», особливості їх застосування під час дії воєнного стану та удосконалення проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання»

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173 із наступними змінами) такі зміни:

1. У частині першій статті 1:

доповнити новими пунктами 1, 2 такого змісту:

«1) важливий проєкт спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), – це проєкт, який:

передбачає визначені умови його виконання, у тому числі його учасників та цілі;

є важливим щодо його суті (цілей) та обсягу (має значний масштаб);

стосується спільних інтересів сторін Угоди про асоціацію, тобто переваги, які досягаються у зв'язку з реалізацією проєкту, поширюватимуться на обидві сторони Угоди про асоціацію;

2) дата надання державної допомоги суб'єктам господарювання / дата надання незначної допомоги – дата набрання чинності нормативно-правовим та/або розпорядчим актом та/або іншим документом, на підставі якого надається право на отримання державної допомоги / незначної допомоги;».

У зв'язку з цим пункти 1 – 18 вважати пунктами 3 – 20;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка в будь-якій формі суб'єктів господарювання, що здійснюють економічну діяльність, за рахунок ресурсів держави чи місцевих

ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для окремих суб'єктів господарювання або виробництва окремих видів товарів;»;

доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

«4) економічна діяльність – будь-яка діяльність суб'єкта господарювання, яка полягає у пропозиції та/або реалізації товарів на ринку;».

У зв'язку з цим пункти 4 – 20 вважати пунктами 5 – 21;

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) надавачі державної допомоги / незначної допомоги – органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, юридичні особи, що діють від їх імені, уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами й ініціюють та/або надають державну допомогу / незначну допомогу, або інші органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у відповідних сферах, у яких надається державна допомога;»;

пункт 11 викласти в такій редакції:

«11) незаконна державна допомога – нова державна допомога, надана до прийняття Уповноваженим органом рішення про державну допомогу, або надана всупереч рішенню органу Уповноваженого органу про визнання державної допомоги недопустимою та про допустимість державної допомоги за умови виконання надавачем та/або отримувачем державної допомоги встановлених органом Уповноваженого органу зобов'язань, крім: державної допомоги, надавачі якої згідно із цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про таку державну допомогу за умови, що така державна допомога надається відповідно до умов допустимості державної допомоги, щодо якої передбачено звільнення від обов'язку повідомлення відповідно цього Закону; незначної допомоги за умови, що така допомога надається відповідно до порядку надання незначної допомоги, визначеного Уповноваженим органом;»;

пункт 12 викласти в такій редакції:

«12) незначна допомога – допомога, що надається:

відповідно до порядку надання незначної допомоги, визначеного Уповноваженим органом, одному суб'єкту господарювання, та

сукупний розмір якої незалежно від форм та джерел її надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період до та після дати надання такої допомоги, у таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на здійснення будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;»;

пункт 15 викласти в такій редакції:

«15) отримувач державної допомоги / отримувач незначної допомоги – суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу / незначну допомогу;»;

доповнити новим пунктом 16 такого змісту:

«16) перевага – будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною суб'єкту господарювання за звичайних ринкових умов без втручання надавачів державної допомоги;»;

У зв'язку з цим пункти 16 – 21 вважати пунктами 17 – 22;

пункт 18 частини першої викласти в такій редакції:

«18) послуги, що становлять загальний економічний інтерес, – послуги, які органи державної влади або органи місцевого самоврядування визначають у нормативно-правових та/або розпорядчих актах та/або інших документах як такі, що є важливими для громадян і відповідають суспільним інтересам, та які не надаються або не можуть надаватися суб'єктами господарювання без державної підтримки через умови, пов'язані, зокрема, із вартістю, якістю, безперервністю та доступністю таких послуг;».

доповнити новим пунктом 20 такого змісту:

«20) реєстр державної допомоги – інформаційно-комунікаційна система, що призначена для забезпечення збирання, накопичення, захисту, обліку, відображення, обробки та надання інформації про чинну державну допомогу, державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону та незначну допомогу;»;

У зв'язку з цим пункти 20 – 22 вважати пунктами 21 – 23;

2. У статті 3:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.»;

2) у частині другій:

у пункті 1 частини другої слова «сільськогосподарського виробництва» замінити словами «сільського господарства»;

пункти 2 – 6 виключити;

3) доповнити новими частинами третьою та четвертою такого змісту:

«3. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законом про внесення змін до цього Закону. Якщо для реалізації положень поданого проєкту закону про внесення змін до цього Закону необхідні законодавчі зміни до інших

законодавчих актів, такі зміни викладаються в розділі «Прикінцеві положення» (перехідні положення) проекту закону про внесення змін до цього Закону.

4. Уповноважений орган, а також суди при застосовуванні норм цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, повинні враховувати відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу в частині, що впливають із застосування статей 93, 106 та 107 Договору про функціонування Європейського Союзу у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання.».

3. Пункт 2 частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

«2) надається на відшкодування збитків, спричинених надзвичайними ситуаціями, при дотриманні таких умов:

збитки спричинені подіями, які є винятковими, тобто характеризуються непередбачуваністю та масштабністю;

наявний причинно-наслідковий зв'язок між такими подіями та завданими збитками;

максимальний розмір державної допомоги не перевищує всього розміру збитків, спричинених такими подіями.».

4. У статті 6:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;

2) сприяння виконанню важливого проекту спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію або для виправлення значних порушень нормальної роботи в економіці України;

3) сприяння розвитку окремих видів економічної діяльності або економічних сфер;

4) підтримки культури та збереження культурної спадщини;

5) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.»;

2) у частині другій:

у пункті 6 слово «захист» замінити словом «охорону»;

доповнити новими пунктами 11 – 12 такого змісту:

«11) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у тому числі щодо окремих сфер діяльності;

12) інші заходи державної допомоги, передбачені законодавством України та/або Угодою про асоціацію.».

5. У частині другій статті 8:

1) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) збирання та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, вимагання інформації, у тому числі з обмеженим доступом, необхідної для здійснення моніторингу державної допомоги, прийняття рішень, передбачених цим Законом;»;

2) пункт 6 доповнити новими абзацами такого змісту:

«надання незначної допомоги;
визначення обсягу державної допомоги для окремих форм державної допомоги;»;

3) у пункті 7:

в абзаці другому слово «чинну» виключити;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«умов, за яких діяльність не вважається економічною діяльністю, та інших умов, за яких заходи з підтримки суб'єктів господарювання не належать до державної допомоги та не потребують подання до Уповноваженого органу повідомлення про нову державну допомогу;».

6. У статті 9:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проєктів нормативно-правових та/або розпорядчих актів та/або інших документів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.»;

2) пункт 2 частини третьої викласти в такій редакції:

«2) незначної допомоги, якщо така допомога надається відповідно до порядку надання незначної допомоги та не стосується експортної діяльності, яка безпосередньо пов'язана з обсягом експорту, створенням і функціонуванням мережі розповсюдження або іншими поточними витратами, пов'язаними з експортною діяльністю, та її надання не залежить від зобов'язання отримувача використовувати товари вітчизняного виробництва;»;

3) доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«4. У разі отримання Уповноваженим органом повідомлення про незначну допомогу, передбачену пунктом 2 частини третьої цієї статті, таке повідомлення не розглядається, про що Уповноважений орган письмово повідомляє надавача незначної допомоги.».

У зв'язку з цим частини четверту – десяту вважати частинами п'ятою – одинадцятою;

4) у частині десятій слова «незначну державну допомогу» замінити словами «незначну допомогу».

7. У пункті 1 частини шостої та частині сьомій статті 10 слово «нової» виключити.

8. У статті 11:

1) у частині сьомій:

у пунктах 2 – 4 слова «нової» виключити;

у пункті 5 слова «припинення та» виключити;

доповнити новим пунктом 6 такого змісту:

«6) припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції.»;

2) частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Незаконна державна допомога, надана всупереч рішенням Уповноваженого органу про визнання такої допомоги недопустимою для конкуренції, підлягає поверненню відповідно до статті 14 цього Закону.».

9. Назву розділу 6 викласти в такій редакції:

«Розділ 6

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА, НЕДОПУСТИМА ДЛЯ КОНКУРЕНЦІЇ».

10. У статті 14:

1) у назві слово «Порядок» замінити словами «Припинення та»;

2) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної державної допомоги в разі визнання її недопустимою для конкуренції. Надавач державної допомоги зобов'язаний вжити необхідних заходів до забезпечення припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, її отримувачем відповідно до рішення Уповноваженого органу та повідомити Уповноваженому органу про виконання його рішення у встановлений строк.»;

3) частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі невиконання рішення про припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної

допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається до адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, з позовом про визнання протиправним та нечинним нормативно-правового та/або розпорядчого акта та/або іншого документа чи окремих їх положень, визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень, на підставі якого (яких) надавалася така державна допомога, припинення державної допомоги, недопустимої для конкуренції, та/або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.»;

4) у частині четвертій слово «незаконна» замінити словами «недопустима для конкуренції»;

5) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, після 10 років із дати надання державної допомоги.».

11. У статті 15:

1) у частині першій слова «за результатами розгляду повідомлення про чинну державну допомогу або» виключити;

2) у частині другій:

в абзаці першому слово «надсилає» замінити словом «надає»;

у пунктах 1 і 2 слово «програми» замінити словами «умов надання»;

у пункті 3 слова «виконання програми» замінити словом «надання»;

3) доповнити новою частиною шостою такого змісту:

«6. Якщо надавач державної допомоги не виконав у визначений строк рекомендацій Уповноваженого органу та в Уповноваженого органу відсутня інформація, що спростовує те, що чинна державна допомога не є або не може більше вважатися допустимою для конкуренції, Уповноважений орган приймає рішення про початок розгляду справи про державну допомогу в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону. При цьому строки, передбачені частиною шостою статті 11 цього Закону, не застосовуються.».

12. Статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Реєстр державної допомоги та звітність

1. Порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги визначається Уповноваженим органом з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом та Законом України «Про публічні електронні реєстри».

Фінансовими джерелами створення програмно-технічних засобів реєстру державної допомоги та забезпечення його функціонування є Державний бюджет України та інші не заборонені законом джерела. Уповноважений орган є власником програмного забезпечення реєстру державної допомоги та інформації, що міститься в ньому.

Реєстр державної допомоги ведеться державною мовою та здійснює електронну інформаційну взаємодію з іншими державними електронними інформаційними системами, реєстрами з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

Дані реєстру державної допомоги є відкритими й загальнодоступними, крім випадків, передбачених законодавством.

2. Держателем реєстру державної допомоги є Уповноважений орган.

Адміністратором реєстру державної допомоги є юридична особа публічного права, визначена держателем реєстру державної допомоги в установленому законодавством порядку.

Публічними реєстраторами є посадові особи Уповноваженого органу.

Створювачами реєстрової інформації в реєстрі державної допомоги є надавачі державної допомоги / надавачі незначної допомоги.

Джерелом інформації реєстру державної допомоги є відомості, внесені надавачами державної допомоги / надавачами незначної допомоги до реєстру державної допомоги, у тому числі отримані з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

3. Надавачі державної допомоги / надавачі незначної допомоги через електронний кабінет зобов'язані подавати до реєстру державної допомоги інформацію про державну допомогу / незначну допомогу, яка є об'єктом реєстру державної допомоги, а саме:

чинну державну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону, надану протягом попереднього бюджетного періоду, щороку, до 1 квітня поточного року, або інформацію про те, що протягом звітного року така державна допомога не надавалася;

незначну допомогу та державну допомогу, щодо якої надавачі державної допомоги підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону, протягом десяти робочих днів із дати надання незначної допомоги / дати надання державної допомоги, та про внесення змін до таких актів та/або інших документів щодо отримувачів та розмірів державної допомоги / незначної допомоги;

про фактичний розмір незначної допомоги, отриманої в розпорядження отримувачем незначної допомоги, у разі якщо фактичний розмір незначної допомоги не був відомий на дату надання незначної допомоги або відрізняється

від розміру, на який отримувач має право, протягом десяти робочих днів із дати надання незначної допомоги в розпорядження;

Об'єкти реєстру державної допомоги ідентифікуються за допомогою реєстрових номерів.

4. У реєстрі державної допомоги за наявності такої інформації зазначаються в тому числі:

- 1) правова підстава надання державної допомоги / незначної допомоги;
- 2) мета державної допомоги / незначної допомоги;
- 3) діяльність, на яку спрямовується державна допомога / незначна допомога;
- 4) джерела державної допомоги / незначної допомоги;
- 5) реквізити рішення Уповноваженого органу (дата та номер);
- 6) інформація про надавача державної допомоги / надавача незначної допомоги;
- 7) інформація про отримувача державної допомоги / отримувача незначної допомоги;
- 8) строк державної допомоги / незначної допомоги;
- 9) обсяг державної допомоги / незначної допомоги.

Користувач за допомогою програмного забезпечення реєстру державної допомоги відповідно до зазначених ним параметрів пошуку може безоплатно отримати сформований програмним забезпеченням реєстру державної допомоги витяг, який може бути завантажено в електронній формі для подальшого його використання, у тому числі друку.

Витяг із реєстру державної допомоги формується в електронній формі та створюється автоматично із зазначенням дати й часу його формування та присвоєнням реєстрового номера, за допомогою якого здійснюється ідентифікація в реєстрі державної допомоги.

Заходи зі створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення реєстру державної допомоги, технічного й технологічного забезпечення, збереження та захисту даних реєстру державної допомоги, технічних та технологічних заходів із надання доступу до реєстру державної допомоги здійснюються адміністратором відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» та Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах».

Відомості з реєстру державної допомоги розміщуються на офіційному вебсайті Уповноваженого органу в систематизованому вигляді з урахуванням вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації». Публічна інформація із цього реєстру у формі відкритих даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Інформування правоволодільця про внесення до реєстру державної допомоги інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про її зміну здійснюється шляхом надання такої особі

безоплатного публічного доступу до актуальної та достовірної інформації реєстру державної допомоги.

5. Отримувачі державної допомоги зобов'язані надавати відповідним надавачам такої допомоги повну та достовірну інформацію про державну допомогу.

6. Якщо надавач державної допомоги не подав Уповноваженому органу інформації про державну допомогу у встановлений цим Законом строк, Уповноважений орган надсилає йому письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів такої інформації.

7. Уповноважений орган щороку, до 1 вересня наступного року, складає річний звіт про надання державної допомоги в Україні за попередній бюджетний період та подає його Кабінетові Міністрів України. Такий звіт публікується в газеті «Урядовий кур'єр» та розміщується на урядовому вебсайті.

8. Реєстр державної допомоги є відкритим, доступ до нього є безоплатним для всіх користувачів.».

13. У розділі 9 «ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ»:

1) пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Установити, що тимчасово, під час дії воєнного стану, подання, розгляд повідомлень про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проєктів нормативно-правових та/або розпорядчих актів та/або інших документів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги здійснюються в порядку, визначеному розділом 4 цього Закону з урахуванням особливостей, встановлених цим пунктом.

З метою належної підготовки повідомлень про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги перед поданням таких повідомлень надавач державної допомоги може звернутися до Уповноваженого органу для проведення попередньої консультації щодо умов надання підтримки та правильності заповнення форм повідомлень. Для отримання попередньої консультації надавач державної допомоги звертається в письмовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем до Уповноваженого органу з проєктом повідомлення про нову державну допомогу, внесення змін до умов чинної державної допомоги. Уповноважений орган надає попередню консультацію надавачу державної допомоги не пізніше десяти робочих днів після отримання звернення надавача державної допомоги про її проведення. У разі якщо за результатами консультації надавача державної допомоги Уповноваженим органом встановлено, що для

прийняття рішення відсутня потреба в отриманні всіх документів і відомостей, зазначених у формі повідомлення, такі документи й відомості не подаються.

Рішення за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу на відшкодування збитків, спричинених надзвичайними ситуаціями, приймається Уповноваженим органом протягом одного місяця з дня початку його розгляду.»;

2) пункт 5², доповнений згідно із Законом України від 15 березня 2022 року № 2134-IX; в редакції Закону від 01 квітня 2022 року № 2175-IX, доповненого згідно із Законом України від 21.05.2024 № 3720-IX; з урахуванням змін, внесених Законом України від 08.10.2024 № 3994-IX, викласти в такій редакції:

«5³. Установити, що норми статей 9 – 16 цього Закону та інші норми законодавства України, що впливають із зазначених статей цього Закону, не застосовуються на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, для яких не визначена дата завершення бойових дій (дата припинення можливості бойових дій) або тимчасової окупації, а також протягом року з дати завершення бойових дій (дати припинення можливості бойових дій) або завершення тимчасової окупації на вказаних територіях.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 10 днів із дня його опублікування, крім абзаців сімнадцятого, дев'ятнадцятого – двадцять третього пункту 1, абзаців п'ятого, сьомого пункту 6, пункту 12 розділу I цього Закону, які набирають чинності через дев'ять місяців із дня його опублікування.

2. У частині десятій статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами) слова «та Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» виключити.

3. Установити, що:

1) до дня набрання чинності абзацами дев'ятнадцятим – двадцять третім пункту 1 розділу I цього Закону незначною державною допомогою для застосування норм Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, вважається незначна допомога, надана одному суб'єкту господарювання,

сукупний розмір якої незалежно від форм та джерел її надання не перевищує суми, визначеної за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату надання незначної допомоги, розрахованої за будь-який трирічний період до та після дати її надання, та визначеної в таких розмірах:

еквівалентної 300 тисячам євро на здійснення будь-якої діяльності, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

еквівалентної 750 тисячам євро на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

2) строк надсилання Уповноваженим органом запиту на додаткову інформацію, передбачений частиною першою статті 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», та строк прийняття до розгляду повідомлення про нову державну допомогу, передбачений частиною другою статті 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», щодо повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, поданих Уповноваженому органу та не прийнятих до розгляду станом на 24 лютого 2022 року, продовжується на 15 днів із дня набрання чинності цим Законом;

3) строки прийняття рішень, передбачених частиною п'ятою статті 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», за результатами розгляду повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, та частиною шостою статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», за результатами розгляду справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року, та рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, продовжуються на два місяці з дня набрання чинності цим Законом;

4) Уповноважений орган припиняє без прийняття рішення по суті розгляд повідомлень про нову державну допомогу та внесення змін до умов чинної державної допомоги, справ про державну допомогу, що розглядалися Уповноваженим органом станом на 24 лютого 2022 року та рішення за результатами розгляду яких не були прийняті, щодо програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги, строк дії якої завершився, що встановлюється на підставі наявної в Уповноваженого органу інформації;

5) державна допомога, передбачена Законами України від 15 березня 2022 року № 2134-IX «Про внесення змін до розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України та інших законодавчих актів України» та від 01 квітня 2022 року № 2175-IX «Про внесення зміни до пункту 5² розділу 9 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» щодо застосування його положень під час дії воєнного стану», яка надана під час дії воєнного стану, а також надавачі якої звільнялися від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу та про

пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги, що надавалася протягом одного року після припинення або скасування воєнного стану, але не пізніше дня набрання чинності цим Законом, є чинною державною допомогою;

б) надавачі державної допомоги зобов'язані подавати Уповноваженому органу у визначеному ним порядку інформацію про державну допомогу, передбачену підпунктом 5 пункту 3 цього розділу (щодо кожного попереднього бюджетного періоду окремо та за рік, у якому подається інформація про таку державну допомогу, – станом на день набрання чинності цим Законом в повному обсязі) – протягом 6 місяців із дня набрання чинності цим Законом у повному обсязі, та в подальшому про таку державну допомогу, надану протягом попереднього бюджетного періоду, – щороку, до 1 квітня поточного року протягом дії програми державної допомоги чи індивідуальної державної допомоги.

4. Кабінету Міністрів України до набрання чинності в повному обсязі цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

рекомендувати органам місцевого самоврядування, місцевим державним адміністраціям, військовим адміністраціям (у разі їх утворення), у разі необхідності забезпечити прийняття та приведення у відповідність із цим Законом їх нормативно-правових актів щодо визначення послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

Голова
Верховної Ради України